

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii
Apostolici, Olim S. Congregationis Indicis Consvltoris, &
insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurij maioris, Demvm
Episcopi Vgentini, Et A Consiliis ...**

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1655

XVI. De denunciatione Vigiliarum, Festorum, Indulgentiarum,
Matrimoniorum, & Ordinandorum per Parochos inter Missarum solemnias
faciendæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98569](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98569)

exhibita, vel ostensa. Dat. Tusculo, sub An-
nulo Piscatoris, die 6. Octobris, M. DC. VII.
Pontificatus nostri Anno tertio.

CAPVT XVI.

De nuntiatione Vigiliarum Festo-
rum, Indulgentiarum, Matrimo-
niorum, & Ordinandorum per Pa-
rochos inter Missarum solemnias
facienda.

SUMMARIVM.

- 1 Parochus non denunciando ea, quatenetur de-
nuntiare, peccat mortaliter.
- 2 Vigiliis, in quibus ea hebdomada ex precepto
Ecclesie, vel ex loci consuetudine, seu ex Or-
dinarij lege ieiunandum est, debet Populo
denunciare Parochus.
- 3 Parochus ex iusta causa dare potest licentiam
suis Parochianis non ieiunandi, etiam præ-
sente Episcopo, seu Vicario.
- 4 Festos dies, in quibus ab operibus servilibus
est vacandum, populo denunciare tenetur Pa-
rochus.
- 5 Festorum observantia quoad vacationem à ser-
vilibus, incipit à media nocte præcedentis diei
usque ad aliam sequentis.
- 6 Parochus ex causa legitima potest concedere li-
centiam diebus festis, in quibus ad Episcopum,
vel Vicarium non potest haberi recursus.
- 7 Parochus potest aliquid exigere à laborantibus
in die festo cum causa dubia est, mutando hoc
opus servile in aliquam largitionem, quæ
tamen cedat in opus pium.
- 8 Episcopus præcipiens sub excommunicationis
sententia ipso facto incurrenda, ne quis stan-
te indubitata causa operaretur diebus festis,
excommunicatio non ligat.
- 9 Licentiam concedere laborandi in diebus festis
non ad Parochum, sed ad Superiorem iurisdi-
ctionem exercentem spectat, quando necessitas
non est indubitata, vel posset recursus haberi
ad Ordinarium.
- 10 Licentiam pro laborando in diebus festis conce-
dere ad Vicarium, quamvis foraneum, &
non ad Archiepiscopum spectat.
- 11 Constitutio Pij V. Circa dierum festorum ob-
servationem, refertur.
- 12 Preceptum de Dominicis, & festiis diebus
sanctificandis, & observandis, sub prætextu
mercatorum, & nundinarum nullatenus est
violandum.
- 13 Agasibus, atque aliis iumentorum vectoribus
licet diebus festis sarcinas, & onera nundina-
rum causa exonerare, & deponere, inceptum-
Barbosa de Parocho. Pars I.

- que iter, Missa tamen prius audita, trans-
eundo proseguere.
- 14 Vendere, emere, seu asportare merces non licet
diebus festis, nisi tantum ad victum necessa-
ria, aut alia minuscula.
 - 15 Nundinae quæ non sunt solennes, sed sunt per-
actis Sacris in festo alicuius Sancti ante eius
Ecclesiam ex consuetudine antiqua, toleran-
da sunt.
 - 16 Tabernarij, & Tenderij in civitate Vlixbonen-
diebus festiis, etiam ante Concionem, &
Missa Conventualis celebrationem omnia ad
humanum victum necessaria vendere possunt,
fores velamine aliquo contegendo.
 - 17 S. Iosephi, & S. Annæ dies festi sub observa-
ntia, & præcepto comprehenduntur.
 - 18 Parochus nonnulla denuntiat absque Episco-
pi licentia.
 - 19 Indulgentiæ, & alia spiritualia gratiæ sine Or-
dinarij licentia non publicanda.
Miracula ficta, vel nova non publicet Parochus
nisi ab Episcopo prius fuerint examinata, &
approbata, ibid.
 - 20 Parochus iubente Episcopo debet publicare, &
explicare inter Missarum solemnias decretum
Concil. Trident. sess. 24. de reform. Ma-
trim. cap. 1.
 - 21 Parochi inter Missarum solemnias ordinandos
ad maiores Ordines denunciare tenentur.
 - 22 Ordinarij qui prohibeantur populo explicare
debet Parochus, ut ille sciat de quibus admo-
nere teneatur.
 - 23 Parochus testimoniales litteras à se subscrip-
tas, & signatas consignabit illis, quos de-
nuntiavit ad Ordines sacros promouendos.
 - 24 Parochus litteras functionum exercitarum pro
Ordinandis concedit.
 - 25 Quæstuarios elemosynarum non commendat
Parochus absque Episcopi licentia.
 - 26 Episcopus potest etiam Regulares cogere, ut in
offertorio Missarum Conventualium, quæ
Dominicis diebus in Monasteriis celebrantur,
declarent Fidelibus quæ festiuitates, & ie-
iunia in illa hebdomada occurrunt.
 - 27 Regulares in suis Ecclesiis non Parochialibus
non prohibentur annuntiare Populo festa,
& ieiunia.

INTER Missarum solemnias, I
præsertim earum, quæ die Do-
minico celebrantur, ex Altari de-
nuntiationes quasdam facere de-
bet Parochus, quarum aliquas ex officio abs-
que alia licentia, seu iussione facit: alias verò
minimè absque Episcopi licentia. Quæ sine il-
licentia denuntiat, sunt in duplici differen-
tia; quædam enim tenentur denunciare, ut
dies ieiuniorum, dies festos, & matrimonia
celebranda, de quorum singulis infra hoc
cap. tractabimus, & deficiendo in illis cre-
do peccare mortaliter, quia deficit in re
L gravi

gravi, quæ sub mortali populus tenetur scire: alia denuntiat sine iussione; sed non tenetur, ut res amissas, seu inuentas, desideria pia particularium, puta quod quidam velint fabricare in Ecclesia, si populus adiuuet, & similia, in quibus bonum est ipsum Parochum esse facilem, dummodo nimia denuntiatio similibus non reddat officium contemptibile, idè prudens arbitrabitur. Et sic postquam Parochus diebus Dominicis, & inter Missarum solemnias explicauerit populo diuina eloquia, docendo necessaria ad salutem, quæve sequenda, quæ fugienda sint ad obtinendam vitam æternam, ut præcipit facere Concil. Trid. sess. 5. de reformat. cap. 2. & similiter postquam virtutem Sacramentorum explicauerit, ac dum illa monstrat, leuia & prophana, & discursus minus necessarios omittat, idem Concil. sess. 24. de reformat. cap. 7. ita ut si circa hoc negligens & insufficientis reperiatur, possit Episcopus ex fructibus ipsius Ecclesiæ assignare partem congruam fructuum alteri, qui hoc ministerium loco ipsius adimpleat, idem Concil. loco citato sess. 5. ea, quæ sequuntur denuntiare tenetur.

Primò denuntiare populo Parochus debet vigilias in quibus ea hebdomada ex præcepto Ecclesiæ, vel ex loci consuetudine, seu ex Ordinarij lege ieiunandum est, ut statuit Concil. Trid. sess. 23. de reformat. in decreto de delectu ciborum, ieiuniis, &c. Vgolin. de officio Episcopi capit. 6. §. 3. numer. 3. † Ex iusta causa Parochus dare potest licentiam suis Parochianis non ieiunandi non solum in oppidis, & villis, vbi non adest Episcopus, nec Vicarius, sed etiam in ciuitate præsentis Episcopo, vel Vicario, quia ita seruat consuetudo legitime præscripta. Ita Syluester in sum. verb. ieiunium, quest. 7. dicto 4. Nauar. in man. cap. 21. a num. 20. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 7. capit. 29. quest. 3. Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præc. 4. lib. 1. cap. 9. num. 2. Posseuin. de officio Curati cap. 12. num. 22. vbi num. 21. ait iustis de causis posse Curatum dare licentiam manducandi cibum prohibitum infirmo in absentia Episcopi, vel Vicarij: aduertit tamen ne Curatus de hoc sit sollicitus, quia hanc licentiam dat Medicus, Thom. Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 9. numer. 27. Granado de legib. fol. 193. num. 5. & 9. Suar. eod. tract. lib. 6. cap. 14. in fine, Ioan. Sanc. in selectis disp. 54. numer. 36. vbi num. 37. hanc potestatem ostendit ad dispensationem in esu carniū. Quamuis præsentis Episcopo non posse Parochum in hoc dispensare existimauerint Iacob. de Graff. in aureis decif. p. 1. lib. 2. cap. 37. numer. 17. Vega in sum. p. 1. cap. 14. casu 36. Emman. Sa verb. ieiunium num. 9. Moure in exam. Theolog. moral. p. 2. cap. 8. §. 2. num. ult.

Addit Ioann. Sanc. vbi supra num. 38. quod interuenire debet iusta causa, non solum ut licite dispensatio fiat à Parocho, verum ut valide, & num. 39. id limitat, nisi prudenter & bona fide arbitratus sit Parochus causam esse iustam, tunc enim dispensationem valere ait, licet verè non fuerit causa sufficiens, & num. 40. post Filliuc. tom. 2. tractat. 27. capit. 7. num. 129. resoluit existente causa ad dispensandum non esse integrum parochum ieiunium in aliquod opus pium commutare, etiam ex parte, renuente illo qui petit dispensationem.

Secundò, tenetur parochus denuntiare populo festos dies, in quibus operibus ferilibus est vacandum, ut expresse est constitutum in Concil. Trident. sess. 25. de reformat. in decreto de delectu ciborum, ieiuniis, & diebus festis, & innuitur sess. 22. in decreto de obseruandis, & euitandis in celebr. Missæ, in fine, & aduertunt petr. Greg. lib. 1. p. 1. Iuris Canon. tit. 19. cap. 5. Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 92. Vgolin. de officio Episcopi c. 16. §. 3. n. 4. Berti Lucens. in praxi crimin. Regul. tit. 4. c. 34. num. 5. vers. non minus item: † quorum obseruantia incipit à media nocte præcedentis diei, vsque ad aliam sequentis, ut cum multis resoluit nouissimè Aloys. Ricc. in praxi p. 4. resol. 384. num. 1.

Ex causa verò legitima, veluti damni euitandi, vel vitæ sustentandæ, potest parochus concedere licentiam laborandi diebus festis, in quibus ad Episcopum, vel Vicarium non potest haberi recursus. Ita Angel. in sum. verb. feria, n. 35. Syluest. verb. Dominica, quest. 4. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 1. cap. 28. quest. 6. Machado in superfectio Confessor lib. 4. p. 2. tract. 2. docum. 8. Trullench. in exposit. Decalogi lib. 3. c. 1. dub. 6. num. 13. Posseuin. de officio Curati cap. 12. ex numer. 12. vbi num. 17. cum eodem Azor. d. lib. 1. cap. ult. quest. 12. resoluit † posse Curatum aliquid exigere, non quidem pro licentia laborandi in festo, sed mutando opus feruile laborare volentis in aliquam largitionem: quam tamen resolutionem intelligit Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 1. libr. 1. capit. 14. numer. 27. quando causa laborandi in die festo est dubia; nam si indubitata fuerit, nulla dispensatio requiritur, quia ita sola indubitata necessitas sine licentia Superioris excusat illum à culpa lethali, qui in die festo operatur, laboratque: ut quamuis † Episcopus perciperet sub excommunicationis sententia ipso facto incurrenda, ne quis tunc stante indubitata causa operaretur, excommunicatione non ligaret, & intolerabilem errorem contineret. Ita Azor. d. quest. 6. ad fin. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 1. capit. 45. numer. 10. Fagundez d. cap. 14. num. 26. vbi a numer. 6. casus

fus exprimit, in quibus necessitas tam propria, quam proximi, & communis Reipub. aut Prouinciæ excusat, de quo etiam Aloys. Ricc. in d. praxi p. 4. resol. 383. num. 2. & 3.

9 Vbi autem non adfuerit indubitata hæc necessitas, vel illa admissa, patuerit recursus ad Ordinarium, tunc non spectabit ad Parochum, qui festa in Ecclesia seruanda annuntiat, licentiam in eis laborandi concedere, sed ad Superiorem iurisdictionem exercentem, vt censuit Sacra Congregatio negotiis Episcoporum, & Regularium preposita, rescribens Consentino Archiepiscopo sub die 2. Augusti 1594. & alia S. Concilij Trident. cuius tenorem referunt Quarant. in sum. Bullarij, verb. dies festi, & Piasec. in praxi Episcop. p. 2. capit. 3. numer. 23. in hæc verba: Congregatio Concilij censuit licere diebus festis dare operam rebus ad vitam necessariis, ac tempore perituris, præsertim tempore vindemiarum, & messium, ac recollectionis fructuum, vt si necessitas urgeat, ac suadeat pietas. Caterum quoniam verendum est ne priuatis affectibus, domesticarumque rerum studio aliqui eo perducantur, vt hac sacrorum Canonum indulgentia in aliis etiam casibus abutantur, iidem Patres Illustrissimi adiungunt ad Ordinarij cuiusque iudicium, ac censuram pertinere, vt dignoscat an verè ex causis supradictis subsistat, propter quam liceat diebus festis rebus serui- libus vacare, vt nec dierum festorum obseruantia vlla in re violetur, nec opera illis diebus summa cum ratione permessa impediatur. Vnde præfata S. Congreg. negotiis Episcoporum, & Regularium preposita, in vna Ciuitatis Castellanae 21. Augusti 1615. censuit licentias pro laborando in diebus festis per Episcopum, aut eius ministros ad hoc deputatos in scriptis concedi debere; & ideo eadem Sac. Congreg. sub die 18. Nouembris 1597. 10 declarauerat eas concedere ad Vicarij, quauis forancum, & non ad Archipresbyterum spectare. Si verò secularis Magistratus artifices in die festo cum debita licentia laborantes puniat, licebit Ordinario eundem Magistratum excommunicatum declarare, vt resoluunt Duard. in Bullam Cæne lib. 2. cap. 17. q. 3. & 4. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de fauore cleric. reali §. 5. n. 89. Homobon. de examine eccles. p. 3. tract. 15. cap. 7. q. 17. resol. 3. & in respons. qq. mor. p. 2. c. 32.

11 Circa dierum festorum obseruationem debet Parochus scire quæ Pius V. in sua Constit. incipit: Cum primum, sub datum Romæ Kalend. Aprilis 1566. præcepit in hæc verba Cum verò dierum festorum obseruatio ad Dei cultum maximè pertineat, & in lege diuina præcipiatur; cupientes abusus prauos, qui ex eorum inobseruantia inualuerunt, omnino corrigere, & antiquorum Canonum statuta renouantes, mandamus vt omnes dies Dominici, & præcipuè in honorem Dei, B. M. Virginis, SS. Apostolorum fe- Barbofa de Paroch. Pars I.

riati cum omni veneratione obseruentur, & omnes in diebus præfatis Ecclesias frequentent, diuinis Officiis deuotè intendant, ab omni illicito, & ser- uili opere abstineant, mercatus non fiant, profana negotiationes, & iudiciorum strepitus conquiescant. Qui verò in diebus præfatis opus aliquod illicitum fecisse deprehensus fuerit, præter diuinam vltionem, & amissionem animalium, quibus ad ve- cturam vtetur, etiam graues penas incurret arbitrio nostro, seu Vicarij nostri in Vrbe, in aliis au- tem locis arbitrio Ordinariorum, vel aliorum Ma- gistratum, ita vt præuentioni locus sit. Quibus omnibus districte precipimus, vt hæc diligenter ob- seruari procurent, illas autem festiuitates, quæ iuxta consuetudinem locorum solemniter celebrari consueuerunt, iuxta laudabilem consuetudinem de- bita cum reuerentia obseruari faciant sub penis ar- bitrio ipsorum imponendis, & moderandis.

Et rursus Parochus ad eius notitiam dedu- 12 cat, quæ Sac. Congregat. Eminentissim. Cardinal. Concil. Trid. interpretum in sequenti declara- tione iussit, quam transcripsit Berti Lucenf. d. cap. 34. num. 5. vers. sub eadem, in hæc verba. Pre- ceptum de Dominicis, & festiuis diebus sanctifi- cendis, & obseruandis sub prætextu mercatum, nundinarum, & feriarum nullatenus esse violan- dum. † Caterum his diebus licere agasionibus, ac 13 aliis iumentorum vectoribus, seu mercium condu- ctoribus, baiulis, & aliis huiusmodi seruis, & mini- stris, sarcinas, & onera nundinarum causa exone- rare, & deponere, inceptumque iter, Missa tamen prius audita, transeundo prosegui, & continuare, non autem debere sarcinas componere, & inuenta onerare ad iter de nouo incipiendum, neque merca- toribus, aut aliis ciuibus, & viatoribus † iis die- 14 bus, etiam clausis apothecis, merces vendere, emere, aut asportare licere, nisi tantum ad victum necessa- ria, aut alia minuscula, & modici momenti opera iam constata, & elaborata pro transeuntium hospi- tum, aduenarum, & externorum urgenti, & præ- sentanea necessitate, & opportunitate. In quo partes erunt Episcopi præpositis edictis prouidere, vt im- primis hi festi dies debita obseruatione colantur, simulque populorum eo confluentium necessitatibus quantum sine diuina offensione fieri potest, consulta- tur. Quoad iudicia autem, quæ Dominicis, & festis diebus silere debent, id obseruari poterit, quod Tu- re communi permittitur in quibusdam urgentibus casibus, qui moram, & dilationem non patiuntur. 15 In quibus, & aliis iurisdictionem Consulum nun- dinis præpositorum concernentibus, Constitutiones, & Summorum Pontificum, si quæ habent, priuile- gia, & allegatum Breue fel. record. Pij V. seruanda esse statuit. Postea eadem S. Congreg. censuit ni- hil innouandum in consuetudine hucusque tolerata in nundinis, quæ non sunt solemnes, sed sunt peractis Sacris in festo alicuius San- cti ante eius Ecclesiam, extra tamen atrium.

Demum pro nostro Regno Portugaliæ 15 aduertendum duxi, quod sub die 30. Martij

1621. in causa Tabernariorum, & Tenderiorum Ciuitatis Vlixbonen. Congregatio sacrorum Rituum inhærendo moderationi Constitutionis Synodalis Archiepiscopi Vlixbonen. à Collectore portugaliæ de mandato eiusdem Sacræ Congregationis emanatæ, Illustrissim. Cardinal. Millino referente, censuit Tabernarios, & Tenderios præfatos propter maximam populi frequentiam, atque alienigenarum ex omnibus Orbis partibus ad eam ciuitatem, terra, marique quotidie confluentium multitudinem, Dominicis, & aliis diebus festis etiam ante concionem, & Missæ Conuentualis celebrationem, omnia ad humanum victum necessaria vendere posse, dummodo Missæ, & Concionis prædictæ tempore officinas, & tabernas huiusmodi, earumque fores velamine aliquo contegant. Et deinde sub die 4. Septembris eiusdem anni eadem S. Congregat. censuit omnes, & quascunque lites desuper hucusque motas extinguendas esse, ac perpetuum silentium imponendum.

- 17 Sacra Congregatio Rituum, S. D. Gregorio XV. approbante, censuit diem festum sancti Iosephi Sponsi Beatissimæ genitricis Dei Mariæ deinceps perpetuis futuris temporibus sub obseruantia, & præcepto comprehendere, cunctosque Christi fideles ubique terrarum ab omni opere seruii eo die abstinere, & cessare debere. Vnde nouissimè S. Congregatio petenti concedi ut festo S. Iosephi in diocesi Angren. celebraretur de præcepto, respondit festum S. Iosephi in toto Orbe celebrari de præcepto, & eo die ab omni opere seruii abstinendum esse, ut in Angren. 15. Decembris 1632. die 8. Maij 1621. Idem quoque de festo sanctæ Annæ eadem S. Congregatio decreuit, Gregorio XV. approbante, sub die 23. Aprilis 1632. Et item festum S. Benedicti celebrari debere de præcepto in omnibus locis, in quibus ad presens existunt Ecclesiæ Ordinis sancti Benedicti Congregationis Hispaniarum, censuit eadem sacra Congreg. Rit. in Eccl. Hispaniarum 15. Decemb. 1632.

Tertiò, quod ad matrimoniales denunciations attinet, congruentius tractari potest infra c. 21. dum de Matrimonio agetur, à n. 16.

- 18 Quæ verò Parochus non denuntiat absque Episcopi licentia, sunt citationes, & præcepta, ac similia iudicialia; item designationes beneficiorum, de quarum publicatione, seu denuntiatione agit Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 11. question. 6. vbi ad hoc refert Constitutionem Pij V. & Gregor. XIII.

- 19 Item Indulgentiæ Papales, ut in Concil. Trid. cauetur, sess. 21. de reformat. cap. 9. in hæc verba: Indulgentias verò, aut alias spirituales gratias, quibus non ideo Christi fideles decet priuari,

deinceps per Ordinarios locorum adhibitis duobus de Capitulo debitis temporibus Populo publicandas esse decernit. Et expressius habetur in declaratione S. Congr. Concil. ad idem cap. 9. quæ sic habet: Nullus ergo sine Ordinariorum licentia, & auctoritate poterit eas publicare, non obstante quacunque exceptione, aut exemptione, etiamsi Regularis sit, aut in Ecclesiis ipsorum Regularium, etiam prætextu priuilegiorum, videlicet Confraternitatis Rosary, sed per Ordinarium, adhibitis duobus de Capitulo, debitis temporibus Populo publicari debent. Berti Lucens. praxi crimin. Regul. tit. 4. cap. 34. numer. 3. vers. Indulgentias item.

Miracula quoque ficta, vel noua non debet publicare parochus nisi prius fuerint ab Episcopo examinata & approbata, Concil. Trid. sess. 25. in decret. de inuocat. Sancti. Berti Lucens. d. cap. 34. n. 3. vers. miracula ficta.

Insuper Parochus iubente Episcopo debet publicare, & explicare inter Missarum solemnia decretum Concil. Trident. sess. 24. de reformat. Matrim. c. 1. ut præcipit ipsummet Concil. eod. loco, vers. Ne verò, cuius verba sunt. Ne verò hæc tam salubria præcepta quemquam lateant, Ordinariis omnibus præcipit, ut cum primum potuerint, curent hoc decretum Populo publicari, & explicari in singulis suarum Diocesum Parochialibus Ecclesiis, idque in primo anno quamsepius fiat, deinde verò quoties expedire viderint. Ergo necesse est decretum illud in Parochiis publicari, in tantum quod nec publicatio in Diocesana Synodo facta equipolleat, sicut refert decisum Armend. in addit. ad recopil. legum Nauarræ, lib. 4. tit. 15. l. 1. de Matrim. n. 62.

Interdum etiam contingit, Episcopos mandare Parochis, ut inter Missarum solemnia Ordinandos ad maiores Ordines denuntient, in hoc enim casu Parochi obseruare debent, quæ habentur in Concil. Trident. sess. 23. de reformation. cap. 5. in hæc verba: Hi verò, qui ad singulos maiores erunt assumendi, per mensem ante ordinationem Episcopum adeant, qui Parochus, aut alteri, cui magis expedire videbitur, committat, ut nominibus, ac desiderio eorum, qui volunt promoueri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum Ordinandorum natalibus, ætate, moribus & vita à fide dignis diligenter inquirat, & litteras testimoniales ipsam inquisitionem factam continentes ad ipsum Episcopum quamprimum transmittat. Ideo Parochus intra Missarum solemnia, eo tempore, quo frequentior populus aderit, Ordinandos denuntiet ad Altare, hoc modo: Ego N. Parochus Ecclesiæ Sancti N. de mandato Reuerendissimi D. N. Episcopi denuntio N. qui ad Ordinem N. admitti petit: item denuntio N. & N. qui ad N. Ordinem admitti solemniter petunt, & sic de singulis, si plures fuerint, pronuntiando eorum nomina, & cognomina, & locum habitationis, & Parochiæ ipsius, &

& Ordines ad quos promouendi sunt : Hor-
tor igitur omnes , & singulos , qui hic adsunt , aut
ad quos huius rei notitia peruenierit , ut si aliquod
cognoscunt canonicum impedimentum quominus ij-
dem superius denunciati promoueri possint ad supra-
dictos Ordines , Christiana charitate ducti me de
omnibus certiores faciant . Audiat verò attentè
vnusquisque impedimenta , quæ à me nunc legentur ,
& promulgabuntur , quòd si quis ea melius percipere
voluerit , me ipsum adueniat , qui ubi opus fuerit
iussu Reuerendissimi Episcopi quæcunque occurrunt
teneor explicare .

22 Prohibetur igitur à Sacris Canonibus , & Con-
ciliis ne ad Ordines admitti possint vsu rationis
carentes , illegitimi , non Confirmati , irregulares , ex-
communicati , suspensi , interdicti , heretici , aut de
fide suspecti , hereticorum filij , quorum parentes in
hæresi mortui sunt , & etiam ipsorum nepotes vs-
que ad secundam generationem , per lineam tamen
masculinam descendentes , aut vsque ad primam , per
lineam femineam , apostatae , neophyti , simoniaci pu-
blici , vsurarij publici , condemnati periurij causa ,
obligati Curie , infantes , homicidæ , vel mutilantes ,
aut qui homicidio seu mutilationi causam dederunt ,
milites , qui bello interfuerunt , ubi mors hominum
successit . Qui in foro seculari criminalibus officijs
sunt perfuncti , aut actibus criminalibus subscripse-
runt , aut interfuerunt , ex quibus sententia san-
guinis euenerit , solemniter penitentes , bigami , con-
iugati , exceptis ijs , quorum coniuges in sacra clau-
stra Monialium se receperint , ibique professionem
emiserint , à spiritibus immundis vexati , morbo ca-
duco obnoxij , hermaphroditi , notabiliter deformes ,
& defectu aliquo corporis manifesto notati membris
capiti , ratiocinijs obligati , serui , siue mancipia , pere-
grini ignoti , officio aliquo infami , & sordido perfun-
cti , promoti per saltum relicto minore Ordine maiore
suscepto , promoti furtim , hoc est , qui ab vno Ordine
ad alium , vel extra tempora , vel ante legitimam
ætatem illegitimè transierunt , vel sine dimissoriali-
bus literis sunt ordinati . Vtcrius sciat vnusquisque
vestrum quòd ad primam Tonsuram ordinandi non
admittentur minores septem annis . Ad reliquos mi-
nores Ordines promouendi sunt maiores , ita vt ido-
nei esse possint munerum functioni ad quæ obligan-
tur . Ad Subdiaconatum ante xxij . ad Diaconatum
ante xxij . ad Presbyteratum ante xxv . nemo vt
ordinetur accedat . Neque nisi talibus vestibus induti
singuli accedant , & coronam in capitis vertice , pro-
ut cuique Ordini ab Ecclesia sancta præscribitur ,
habeant . Qui demum non confessi fuerunt peccata
sua , vt maiori puritate Ecclesiastica militia insi-
gnia suscipere possint , & sacram Eucharistiam su-
mere , non admittentur .

23 Post denunciationem eo modo , vt supra
dictum est , factam , sciscitari amplius Paro-
chus , atque inuestigare curabit omnia per se
ipsum , quibus rectè cognitis , & Conscientiæ ,
sua securitatem ante oculos habens , tunc
testimoniales litteras à se subscriptas , & si

Barbosa de Parocho . Pars I.

gnatas consignabit illis , quos denunciavit
in hanc , quæ sequitur , formam . Ego N . Paro-
chus Ecclesie sancti N . (atque hic exprimat
si in ciuitate sit , an in diocesi) admonitus de Or-
dinationibus sacris habendis à Reuerendiss . D . Epi-
scopo , & rectè perspectis omnibus , quæ ab ipso Re-
uerend . D . tum in dictis , tum in indictis , tum in in-
structionibus præcepta sunt , seu admonita , denun-
tiani in Ecclesia intra Missarum solemnità N . ex Pa-
rochia mea , qui ad Ordinem N . promoueri cupit , &
postulat , & de natalibus , vita , & moribus ipsius
certior fieri curavi , eumque idoneum esse existimo ,
quatenus ex cognitis intelligere potui , qui ad prædi-
ctum Ordinem admittatur , fidemque facio illum
sepius infra annum sacram Confessionem , & Com-
munionem frequentare solitum fuisse , & me ac re-
liquos doctrinæ Christianæ ministros sua opera , &
assiduitate inuasse (vel ad Christianæ doctrinæ scho-
lam venire solitum esse , si minor sit) In quorum fidè ,
&c . mea manu subscripsi , & sigillo Ecclesie meæ
Parochialis muniri . Datum in adibus Parochialis
Ecclesie Sancti N . Quòd si alicuius difficulta-
tis impedimentum obesse videat , illud ante
Ordinationis diem Reuerendiss . D . Episcopo
significet , neque testimoniales litteras confi-
ciat quàm ab eodem Reuerendiss . D . quid
sibi agendum sit , acceperit .

Solet quoque Parochus litteras testimo- 24
niales functionum exercitarum pro Ordi-
nandis concedere , vt sequitur . Ego N . Paro-
chus , siue Rector Parochialis Ecclesie Sancti N . præ-
sentibus litteris testor R . D . N . promotum à Reue-
rendiss . D . Episcopo ad N . Ordinem , & meæ Ecclesie
consignatum , vt in ea eiusdem suscepti Ordinis fun-
ctiones exerceret ad præscriptum eiusdem Reueren-
dissimi D . prædictas functiones singulis diebus Do-
minicis , festisq; in eadem meâ Ecclesia exercuisse .
In quorum fidem , &c . præsentibus mea manu subscri-
psi , & sigillo Ecclesie prædictæ muniri , die
Mens Anno

Quæstuarios eleemosynarum non com- 25
mendat Parochus absque Episcopi licentia
quando petunt pro Hospitali , Collegio , vel
Conuentu , secus verò si quærant pro suo par-
ticulari victu , vt aduertit Possuin . de officio
Curati , capit . 2 . numer . 29 . His namque Epi-
scopus etiam post datam licentiam prohibet
ne quærere , aut colligere eleemosynas inci-
pian , nisi prius eius litteras patentes Parocho
consignent , illique se se cognoscendos præ-
beant , vt animaduertere possit an ea , ad quæ
illum obligauit , rectè seruent , populumque
de omnibus , ad quæ prædicti Quæstuarij te-
nentur , admonebit .

Postremò non est obliuioni mandan- 26
dum , posse Episcopum etiam Regulares co-
gere , vt in Offertorio Missarum Conuen-
tualium , quæ Dominicis diebus in Mona-
sterijs celebrantur , declarent Fidelibus ,
quæ festiuitates , & ieiunia in illa hebdo-

mada occurrant ne ignorantia horum festorum, & ieiuniorum præcepta Ecclesiastica à Fidelibus transgrediantur, vt obseruat Laurent. de Portel. in dubiis Regularib. verb. Episcopus, num. 7. Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 1. quæst. 43. artic. 7. vbi testatur se ita vidiſſe obseruari à quibusdam Fratribus Ordinis Mendicantium in Diœcesi Elborensi Regni Portugaliz, refero Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, part. 2. alleg. 24. numer. 21. & nouissimè Fr. Hieron. Roder. in compendio quæstion. Regular. resol. 25. sub num. 5.

27 Ex se autem non posse Regulares in suis Ecclesiis non Parochialibus annunciare populo festa, & ieiunia, inueni censuisse Sacram Congregationem negotiis Episcoporum, & Regu-

larium prepositam, rescribentem Episcopo Burgi Sancti Domini, sub die 15. Decembris 1603. Sed postmodum declarauit S. Congregation. Concilij sub die 2. Iulij 1620. Regulares non prohiberi dies festos, & ieiunia in suis Ecclesiis annunciare, prout attestatur Laurentius de Peirinis in Constitut. sui Ordinis Minorum, tom. 2. Constitut. 7. Pij V. numer. 13. versic. ad primum, pag. 193. & post hæc scripta & impressa visus Lezana in summ. quæst. Regular. tom. 1. capit. 12. numer. 41. vers. ad primum, vbi refert de hoc extare declarationem sacra Congregationis Cardinalium Concilij ad Eminentissimum Cardinalem Ludouicum Archiepiscopum Bononiensem transmissam.

